

1. Kde ste študovali? Aké bolo vaše štúdium? Aká ste boli žiačka?

Navštevovala som Gymnázium v TR. Keď som sa rozhodovala, kam ďalej, radila mi moja triedna učiteľka, aby som išla za učiteľku. Vtedy som to vylúčila. Mala som totiž predstavu, že učiteľ musí vedieť všetko a ak tomu tak nie je, tak je to „prúser“. Nakoniec som si vybrala štúdium na Elektrotechnickej fakulte SVŠT v BA. Nikdy som túto voľbu neľutovala. Myslím, že objektívne to bola celkom náročná škola a miestami sa mi „zavarili koliečka“.

Aká som bola žiačka? Myslím, že som nebola nejaký šprt, ale vždy som chcela pochopiť „ako veci fungujú“. V každom prípade to bolo pekné obdobie a rada naň spomínam.

2. Prečo vás vietor zavial práve tu na našu školu a prečo ste práve pani učiteľka informatiky?

Pekne povedané...zavial. Lebo naozaj to tak nejak bolo.

Po škole som pracovala ako programátorka. Je to práca, pri ktorej toho veľa nenarozprávate, jedine tak sám so sebou. Rok 2000 bol v mojom živote prevratný. Nastáhovali sme sa s manželom do nového domu v TR - mojom rodnom meste. Dovtedy sme pracovali a žili v BB. V tom istom roku sa stal zázrak – „pristáhovali sa“ do nášho nového domu noví spolubývajúci, ktorých sme už dlhé roky vrelo očakávali - naše deti – dvojčičky. Bolo jasné, že od dvojčičiek nebudem chcieť dochádzať do práce do BB, že si musím hľadať niečo iné. A práve vtedy mi ponúkli na našej škole miesto učiteľky informatiky. Malo to byť len na dobu určitú – ako zastupovanie. Najskôr ma tá predstava, že by som pracovala ako učiteľka, zaskočila, ale aj zaujala. Ak existujú anjeli, tak potom to bol určite anjel, ktorý viedol moje kroky príchodovou gaštanovou alejou našej školy, keď som si išla dohodnúť prijatie do zamestnania. Mala to byť

Ing. Gabriela Rafajová

*Zažila si toho veľa,
Dosiahla, čo všetko chcela.
S radosťou vždy pracuje,
počítačom sa venuje.
Excel, Word, Powerpoint to jej ide,
vždy jej všetko pekne vyjde.
Premotivovanosť je pre ňu
nočnou morou,
zažijete to iba
s p. učiteľkou Rafajovou.*

práca len na určitý čas, ale mne sa po jeho uplynutí nechcelo skončiť. Zapáčilo a dodnes sa mi páči stretávanie s mladými ľuďmi. Nabíja ma to energiou. Mala som síce na začiatku učiteľovania problémy s tým, že som nevidela okamžité výsledky svojej práce, na čom som v predchádzajúcich zamestnaniach nebola zvyknutá. A čo sa týka toho, že učiteľ musí vedieť všetko? No tak to si už dnes nemyslím. Človek sa učí celý život. Každý deň sa dozvedám niečo nové a nie je vôbec výnimkou, keď je to práve od mojich žiakov. A vôbec to nie je žiadny „prúser“ 😊. Naopak, mám z toho veľkú radosť.

3. Počuli sme, že ste hrali na nejaký hudobný nástroj? Aký to bol a prečo práve takýto hudobný nástroj?

V detstve som veľmi chcela chodiť do ZUŠ-ky na klavír. Klavír ma tak zvláštne priťahoval. Moji rodičia mi vysvetlili, že na klavír nemajú financie, ale že mi kúpia akordeón. Tak chodila som na akordeón, ale to nebolo to pravé orechové, aj keď mi to celkom hralo. V tej dobe na pôde ZUŠ-ky fungovala dychovka Tepličanka a v tej som hrala na lesný roh. Chodili sme na rôzne akcie a súťaže po celom Slovensku. Bol to adrenalín a dobrá zábava. Ako tínedžerka som nostalgické chvíľky zaháňala brnkaním na gitarke. A keď sa moja dcéra rozhodovala, na aký hudobný nástroj bude chodiť do ZUŠ-ky, tak som jej poradila, že klavír je úžasný nástroj 😊. Konečne som (sme) mala klavír a mohla som to vyskúšať...Bolo to už ťažšie, prsty som už nemala také hravé a to, že som predtým hrávala na akordeóne mi paradoxne veľmi nepomohlo...lebo som bola zvyknutá na iný uhol pohľadu na ruky pri hraní a to ma nejaký čas „vyhadzovalo z konceptu“ ..ale spnil sa mi sen a mohla som hrať na klavíri...a teraz nostalgické chvíľky zaháňam brnkaním na klavíri.

4. Akú najoriginálnejšiu výhovorku ste počuli od žiaka, ktorý nebol pripravený na hodinu?

Nespomínam si, že by sa žiaci vyhovárali na nepripravenosť originálne...sú to také klasické výhovorky. Nič moc.

5. Tiež ste počas štúdia použili nejakú výhovorku/-ky. Ak áno, akú/-é?

Nespomínam si na nejakú konkrétnu výhovorku, ktorá by nebola pravdivá. Ale priznám sa, že som chodila poza školu a to práve v tej ZUŠ-ke, keď som chodila na akordeón. Chodila som nejaký čas len pre poukážky na preplatenie, tak rodičia si nič nevšimli. Až jedného dňa som prišla domov a doma ma čakala mamina aj s nečakanou návštevou. Bol to riaditeľ ZUŠ-ky ...tak si viete predstaviť ten šok. Mala som si vybrať, či budem chodiť alebo nie (ale vraj by to bola veľká škoda, ak by som nechodila). Tak som pokračovala a už som nechodila len pre šeky 😊.

6. Ako trávite váš voľný čas?

Ešte pár rokov dozadu som rada cez víkendy chodila na turistiku. Najpôsobivejšiu krásu vie vytvoriť práve príroda. Dnes už chodím na turistiku len sporadicky a prechádzky do prírody sa scvrkli hlavne na prechádzky do nášho parku a na venčenie našich „hafanov“. Rada pozerám dokumentárne programy vlastne o všetkom, ale asi najviac ma zaujímajú dokumenty o technologických objavoch a životopisy vedcov a okolnosti, ktoré ich priviedli k objavom. Nie sú mi cudzie ani sociálne siete. Rada zjdem do divadla na kultúru. No a rada si zabrnkám na klavírku.

7. Aké sú vaše 2 plusy a 2 mínusy?

Doťahujem veci dokonca, chcem výsledky svojej práce 😊, mala by som viac pracovať v záhradke, mala by som sa viac hýbať... 😊

8. Keby ste mali seba samú ohodnotiť, akú známku by ste si dali? Prečo?

Podľa toho, za čo sa mám oznámkovať... Pravdupovediac, sám seba človek ťažko vie objektívne ohodnotiť. V povahe majú ľudia rôznu úroveň sebakritičnosti... Tak to radšej nechám na iných. Ja len viem o sebe, že si snažím robiť robotu najlepšie, ako viem.

9. Predstavte si, kebyže si musíte vymeniť s nejakým učiteľom z našej školy rolu a vy by ste učili jeho predmety, s ktorým by to bolo a prečo?

Prvá ma hneď napadla hra na hudobný nástroj, ale myslím, že by som nemala na to dosť trpezlivosti.

V poslednej dobe som sa začala viac zaujímať o špeciálnu pedagogiku. Vidím okolo seba toľko nešťastných rodičov, ktorých detičky potrebujú pomoc z dôvodu vývinových porúch. Pomoc zo strany zdravotníctva a zdravotnej poisťovne začína a končí len diagnostikovaním poruchy a tým to hasne. A, rodičia starajte sa... A oni by sa aj starali, ale nevedia, čo majú robiť, ako svojmu dieťaťku a vlastne aj sebe pomôcť...

10. Stal sa vám už nejaký „trapasík,, v práci? Či pred kolegami alebo žiakmi?

Stal a nebolo to tak dávno. V piatok 4.2. sa mi žiaci II.B nepripájali na online vyučovanie. Tak som im vyzváňala cez MS Teams, aby sa láskavo pripojili. Pripojila sa jedna žiačka (obetovala sa 😊). Keď som jej vyčítala, že prečo sa nepripájajú, tak mi povedala: „Mysleli sme, že dnes nemusíme“ 😊😊😊. A vtedy som pochopila, koľká bije. Boli polročné prázdniny!

A niečo podobné sa mi stalo nedávno so žiačkami II.C Neprišli na vyučovanie do učebne API. Celkom ma to nabudilo a išla som ich hľadať do ich učebne a že im „vyčistím žalúdky“. Celkom ma zaskočilo, že boli vo svojej triede, ale aj s inou p. učiteľkou. A vtedy som pochopila, koľká bije 😊. Ja som mala voľnú hodinu a s II.C som mala mať tú nasledujúcu.... Premotivovaná pani učiteľka!

Vypracovali: Bianka Gašperová, Sára Cubinková II.B